

[Indenrigsministeren.]

maalet om, hvor stor en Del af Skattebeløbet der skal udskrives henholdsvis paa Ejendom og paa Indkomst, ikke kan afgøres, om jeg saa maa sige, paa Forhaand efter en Lineal; det er noget, der i høj Grad afhænger af den enkelte Kommunes hele befolkningsmæssige og erhvervsmæssige Struktur. Derfor maa jeg paa det Omraade over for Venstre værne det kommunale Selvstyre. Jeg vil ikke paa nogen Maade sige, at der ikke kunde ske en Ændring i det Omfang, hvori dette Selvstyre i Øjeblikket virker. Men ophæve alt Selvstyre i saa Henseende kan jeg ikke være med til.

Det er mig ikke muligt at se, hvordan Bestemmelsen i Venstres Ændringsforslag § 12 om, at der skal skabes en vis Forholdsmæssighed til enhver Tid mellem Kommunens Skatteprocent og Grundskyldspromillen, automatisk ændrende sig efter de skiftende Forhold, skal kunne praktiseres. Det er et Spørgsmaal, om det overhovedet er muligt at opgøre, hvor stor Udgiftslettelsen er. Venstres Forslag siger, at Udgiftslettelsen skal gaa helt og fuldt til Nedbringelse af Grundskyldspromillen. Det er meget tvivlsomt, om det vil være muligt at opgøre, hvor stor Udgiftslettelsen til enhver Tid er; i hvert Fald med Hensyn til Refusionsproblemet vil det sikkert være umuligt. Men det er ikke blot dette; jeg forstaaer overhovedet ikke, hvordan Bestemmelsen skal praktiseres.

Jeg har forsøgt at tænke dette igennem og har taget et Eksempel frem for at gøre et sidste Forsøg paa at forstaa, hvordan det skal gøres. Jeg tager en Landkommune, f. Eks. Skern. Skern har, saa vidt jeg husker, en Grundskyldspromille paa 2 og en Skatteprocent paa omkring 8. Nu staaer der i Ændringsforslaget: „Foranførte Grundskyldspromille kan ikke forhøjes, før Kommunens Skatteprocent er mindre end 3 under Grundskyldspromillen.“ Med andre Ord, Skern skal ikke kunne røre denne uendeligt lave Grundskyldspromille paa 2, forinden Kommunens Skatteprocent er mindre end 3 under Grundskyldspromillen.

Hvordan i al Verden skal Skerns Skatteprocent, der i Øjeblikket er omkring 8, blive 3 under Grundskyldspromillen, der er 2? Saa kan man sige: Ja, men saa kan de

lade være med at forhøje den. Jeg kan dog ikke tro, at det er Venstres Mening, at vi samtidig med, at vi har Kommuner her i Landet med en Grundskyldspromille paa op imod 30, skulde fastslaa ved Lov, at en Kommune med en Grundskyldspromille paa 2 ikke maatte røre derved. Jeg har taget dette som Eksempel — det er ikke her muligt teoretisk at gennemgaa hele Problemet —, jeg har taget det som Eksempel paa, at denne Bestemmelse er fuldkommen umulig at praktisere.

Jeg skal dernæst i Forbindelse med det, jeg har sagt, vende mig til nogle Udtalelser i Venstres Betænkning, som jeg er nødt til at gøre nogle Bemærkninger til. Det siges i Venstres Betænkning, at Forslaget, som det nu foreligger fra Regeringen, vil medføre en Lettelse af samtlige Skatter med $\frac{1}{5}$ i Landkommunerne, men $\frac{1}{4}$ i Provinsbyerne og Hovedstaden. Nu gør jeg straks opmærksom paa, at det er klart, at der — jeg maa vel godt bruge det Udtryk — ligger en vis Tilsnigelse i at ville give Udtryk for, hvad Forslaget betyder, paa den Maade, at man taler om, hvor Lettelsen kommer. Det er jo det samlede Resultat, efter at nye Skatter — som i saa høj Grad falder paa Hovedstaden — er udskrevet, der giver Forslagets Virkninger.

Men rent bortset fra denne efter min Mening mindre fine Maade at argumentere paa er selve de Tal, der nævnes, ogsaa Udtryk for en vis, skal vi kalde det Fiffighed. Man kommer til det Tal ved, at man flytter Gentoften over fra Hovedstaden til Landkommunerne, og saa er det ikke underligt, at man faar en mindre Skattenedsættelse i Landkommunerne, fordi Skattenedsættelsen selvfølgelig bliver mindre i Gentoften efter det Forslag, der foreligger her. Hvis det ærede Medlem gør det, der vilde være fair, at følge Forslagets almindelige Opstilling: Hovedstaden — København, Frederiksberg og Gentoften — Provinsbyerne, Landdistrikterne, vil det ærede Medlem se, at Lettelsen er omtrent den samme skattemæssigt set i samtlige disse 3 Grupper, nemlig varierende fra 22,6 til 24,1, og derefter kommer saa den Udligning, der ligger i, at de nye Skatter udskrives paa et nyt Grundlag, der i højere Grad rammer Indtægterne og Evnen, hvor den er.

Paa samme Maade ser jeg, at man i